

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litterae Principvm Alemanniae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

COLONIENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 11.

Gratum gerimus & acceptum quod tu & alij multi Principes Alemannie dilectos filios G. Abbatem Indensem, B. Bunnensem Præpositum, H. Priorem de Vverdt, H. sancti Gereonis scholasticum, M. de Villa civem Mediolanensem, & H. Capellanum quondam inelyta recordationis Richardi Regis Anglorum, G. Canonicum sanctæ Mariæ ad gradus in Colonia, & magistrum P. viros providos & fideles, ad sedem apostolicam destinastis, per eos & litteras vestras & electionis modum & coronationis processum carissimi in Christo filij nostri Ottonis, quem elegistis in Regem, plenius intimantes, ac petentes ut quod à vobis factum fuerat ratum habentes & firmum, auctoritate vellemus apostolica confirmare, ac ipsum Ottonem ad suscipiendam coronam imperij vocaremus. Nos autem nuntios ipsos propter honorem imperij & tam ipsius Ottonis quam tuam & aliorum Principum, à quibus missi fuerant, devotionem, honestatem etiam & probitatem ipsorum, benigne recepimus, & sicut ipsi referre poterunt, curavimus benignius pertractare. Id autem per hæc apostolica scripta tam tibi quam ipsis duximus respondendum, quod ad honorem & profectum ipsius libenter & efficaciter, quantum cum Deo poterimus, intendemus, sperantes quod ipse, sicut catholicus Princeps, in devotione quam progenitores ipsius circa Romanam Ecclesiam habuerunt non solum persistere sed proficere cum honoris augmento curabit. Datum Laterani xlii. Kalendas Iunij, pontificatus nostri anno secundo.

In eundem modum Comiti Flandria.

In eundem modum Duci Lotharingie & Brabantia Marchioni.

In eundem modum Abbati Verdensi, Mindensi Episcopo, Padeburnensi Episcopo, Comiti palatino Rheni, Comiti de Dasburg, ita quod unicuique seorsim.

Scriptum est super hoc aliis quam pluribus Principibus Alemannie in eundem fere modum.

Bremensi Archiepiscopo & suffraganeis eius. Gratum gerimus & acceptum quod venerabilis frater noster Colonienis Archiepiscopus & alij multi Principes Alemannie dilectos filios &c. *in eundem fere modum usque in finem.*

LITTERÆ PHILIPPI.

Epist. 12.

Reverendo in Christo Patri & Domino Innocentio sacrosanctæ Romanæ Ecclesie summo Pontifici Philippus Dei gratia Romanorum Rex & semper Augustus salutem & filialem devotionem. Paternitatis vestræ nuntios Sutrinensem Episcopum & Abbatem sanctæ Anastasie, viros religiosos & discretos, quos ad nostram destinastis presentiam, benigne recepimus, tum propter vestram & Romanæ Ecclesie reverentiam, tum etiam ob ipsorum honestatem, & ea que ex parte vestra ipsi nobis intimarunt ad plenum liquidoque collegimus intellectu. Quod autem prefatos viros tandem nobiscum detinimus, nec eos vestræ remisimus sanctitati, scire vos cupimus id alia de causa non accidisse nisi quod nostrorum hæcenus præsolantes finem negotiorum, vobis eos post hæc remittere disposueramus, & per eos quid Ecclesie & imperij commodis conducere & dilectionem discretioni vestræ insinuare. At nunc, quia divina faciente clementia, per quam universos actus nostros cupimus feliciter prosperari, honor noster debitum sumpsit incrementum, & quic-

quid contra nos adversitatis hæcenus emerferat penè sopivimus & pro nostra credimus deducere voluntate, accepto consilio familiarium nostrorum & fidelium curie nostræ prenominos viros ad vos usque remittimus, da quorum non immeritò confidentes prudentia, verbum nostrum per eos vestræ edifferendum duximus sanctitati, rogantes attentius & hortantes vos ut verbis ipsorum fidem adhibeatis indubitatum, & ea que à nobis acceperunt vobis proponenda piè, sicut convenit, & affectuose audire procuratis.

LITTERÆ PHILIPPI REGIS
FRANCORUM.

Epist. 13.

Sacrosanctæ & universalis Ecclesie summo Pontifici, carissimo consanguineo nostro, Philippus eadem gratia Francorum Rex, salutem, & tam debita quam devota subjectionis obsequium. Novit sancta paternitas vestra, novit & mundus quomodo nos & progenitores nostri Ecclesie Romanæ obedientiam, reverentiam, & in omnibus & per omnia exhibuimus famulatum, nec unquam cessavit devotio nostra, nec cessabit. quod non solum tempore serenitatis, sed & adversitatis, nos & regnum nostrum efficaciter comprobavit. Inde est quod nos de meritis regni nostri & prædecessorum nostrorum & nostris plenius confidentes, sanctitatem vestram quanta possumus affectione rogamus & attentius supplicamus quatenus devotionem nostram & patrum nostrorum, regni etiam nostri sincerius intuentes, vice mutua nos & regnum nostrum & negotia honorem nostrum contingentia oculo benignitatis vestræ dignemini contemplari. Ad hæc, cum Rex Angliæ per fas & nefas pecunia sua mediante nepotem suum ad imperialem apicem conetur intrudere, vos nullatenus intrusionem illam, si placet, debetis admittere quod in opprobrium & detrimendum coronæ nostræ cognoscitur redundare; nec nos credimus quod vos quicquam in presenti statu in prejudicium nostrum debeatis sustinere, cum nos vel nostri nihil unquam contra Romanam Ecclesiam attentaverimus, nec unquam per Dei gratiam curabimus attentare. Porro de Philippo Rege Alemannie novit sanctitas vestra quod si aliquando pater ejus vel frater Romanam Ecclesiam in aliquo offenderint, nos dolemus. De querelis autem que inter Ecclesiam & imperium diutius acitate sunt prædictus Rex Alemannie Philippus consilio nostro, sicut asserit, paratus est acquiescere, & pro vestra gratia & Ecclesie obtinenda in terris, castellis, possessionibus, pecunia etiam competenti, de consilio nostro se perpetuo fœdere vobis & Ecclesie obligare. Quod si ipse in hoc consilio nostro non acquiesceret, ipse nos nullatenus amicum inveniret. Ad hæc, de mandato vestro & auctoritate usque ad quinquennium treugas dedimus & fiduciavimus, tamquam qui nolumus in iis vel in aliis voluntati apostolicæ contrarie, & sicut aliorum presentium & alij vobis poterunt intimare, mandatum vestrum firmiter fuimus profectus.

LITTERÆ PRINCIPVM
Alemannie.

Epist. 14.

Reverendo in Christo Patri & Domino Innocentio sacrosanctæ Romanæ Ecclesie summo Pontifici, Germaniarum Principes & magnates, in Christo filij, Magdeburgensis Archiepiscopus, Trevirensis Archiepiscopus, Bifuntina sedis Archiepiscopus, Ratisponensis Episcopus, Frisingensis Episcopus, Augustensis Episcopus, Constan-tiensis Episcopus, Eistedenensis Episcopus, Vormariensis Episcopus, Spirensis Episcopus, Brixienis electus, Hildesheimensis Episcopus imperialis aula Cancellarius, Abbas Fuldenis, Abbas Hersfeldensis, Abbas de Tegerle, Abbas Ellvaccensis, item Rex Bœmiæ, Dux Saxonie, Dux Bavarie, Dux Austrie, Dux Meranie, Dux Lotharingie, Marchio Missenensis, Marchio Brandeburgensis, Marchio Moravie, Marchio de Rumelperc, aliique totius Alemannie nobiles, debitum & paratum cum omni devotione & obsequio famulatum. Apostolicæ beatitudinis eminentia, que piis supplicantum desideris & affectibus gratam semper consuevit impertiri benevolentiam & assensum, firmam universitati nostræ certitudinem administrat quod in iis que à sanctitate vestra iustissime postulamus benignitatem apostolicam debeamus & in exaudiendo persentire facilem & in exequendo quod

petimus

petimus fructuosam. Quocirca magnitudini vestre auxili-
mus declarandum quod mortuo inclito Domino nostro
Henrico Romanorum Imperatore Augusto, collecta mul-
titudine Principum, ubi nobilium & ministerialium im-
perij numerus aderat copiosus, illustrem Dominum no-
strum Philippum in Imperatorem Romani solij rite &
solemniter elegimus, quo nec ingenuitate sublimiorem
nec honorum luce magis conspicuum neque ad sceptrum &
regimina sacri imperij gubernacula nec ad Ecclesiam Dei,
sicut dignum est & expedit, defendendam potiorum po-
tuimus invenire. Verum quoniam propter paucos Princi-
pes iustitiam resistentes ad negotia imperij utiliter pertra-
ctanda ad hæc usque tempora non convenimus, nunc de-
liberatione habita cum prædicto Domino nostro Rege
Philippo apud Nuremberg solemnem curiam celebravimus,
unanimitèr, ita Domino nostro, disponente altissimo,
contra turbatores suos adiutorium præstitimus quòd nullus
in imperio & in terris quas serenissimus frater suus ha-
bit ipse audebit dominium reculare. Quocirca dignitatis
apostolicæ clementiam omni studio & attentione rogamus
ut precam nostrarum interventu, qui Romanæ Ecclesiæ
statum optimum semper dileximus, ad jura imperij ma-
num cum injuria nullatenus extendatis, diligentius atten-
dentes quòd non sustinemus jus Ecclesiæ ab aliquo dimi-
nui aut infringi. Igitur favorem vestrum & benevolen-
tiam excellentissimo Domino nostro fructuosius impen-
datis, & ejus honores ac commoda ita, ubi potestis, eri-
gere dignemini cum effectu ut iustitiæ non dominetur ini-
quitas, sed subdator semper falsitas veritati. Monemus in-
super & precamur ut dilecto amico nostro devoto & fi-
delli Domini nostri Regis Philippi Marcialdo Marchio-
ni Anthonensi, Daci Ravenensi, procuratori regni Si-
ciliæ, imperialis aulae Senescalco, in negotiis Domini
nostri apostolicam præsertim benevolentiam & favorem,
nec resistentes ei præbeat adiutoria, sicut de vestra
confidimus sanctitate; certissimè scientes quòd omnibus
viribus quibus possumus Romam in brevi cum ipso Do-
mino nostro divinitate propitia venimus pro imperato-
ris coronationis dignitate ipsi sublimiter obtinenda. Hæc
omnia vobis tam ex nostra, qui præsentem existimus,
quàm ex parte aliorum Principum scripsimus, quorum
nuntios & litteras habuimus; qui etiam Domino nostro
fidelitatem fecerunt & hominum; quorum nomina sunt
hæc. Patriarcha Aquilegensis, Archiepiscopus Bremen-
sis, Verdensis, Halverstadensis, Merseburgensis Episco-
pi; Nuyvenburgensis, Monasteriensis, Osnaburgensis, Ba-
beburgensis Episcopi, Pataviensis, Curienfis, Tridenti-
nus Episcopi; Metensis, Tullensis, Verdunensis, Leo-
diensis Episcopi, Comes Palatinus Burgundiæ, Dux Car-
ringiæ, Dux Carinthiæ, Dux de Bites, Marchio de Lan-
nepere, Marchio de Vohebere, Comes Palatinus de
Tuing, Comes Palatinus de Vvitelinsbach, & alij
quamplures Comites & nobiles, quorum hic nomina re-
ticemus. Datum Spire v. Kal. Iunii.

PRINCIPIBUS ALAMANNIAE.

Epist. 15.

Litteræ quæ nobis fuerunt ex parte quorundam
vestrum per dilectum filium P. Iudicem
Placentinum nuper oblatæ diligentèr investiganti-
bus in multis apparere suspectæ, sicut idem Iu-
dex, qui causas suspicionis à nobis audivit, viva
voce vobis poterit explicare. Quatuor autem capi-
tula memoratæ litteræ principaliter continebant,
ad quæ per ordinem de consueta benignitate sedis
apostolicæ duximus respondendum. In primo ca-
pitulo exprimebatur quomodo multi Principes
Alemanniæ nobilem virum Philippum Ducem
Sueviæ sibi præfecerunt per electionem in Re-
gem, cui postulabant à nobis favorem aposto-
licum impertiri. In secundo rogabant ut non ex-
tenderemus manus nostras ad jura imperij cum
injuria, cum ipsi jura Ecclesiæ vellet illibata
servari. In tertio intimabant quòd Romam erant
in brevi venturi pro corona imperij præfato Phi-
lippo solemniter obtinenda. In quarto monebant
ut Marchioni præstaremus benevolentiam & fa-

Tom. I.

vorem, nec ei resistentibus auxilium præbere-
mus. Nos autem, sicut per alias vobis litteras
meminimus plenius intimasse, super discordia
quæ inter vos peccatis exigentibus est suborta
paterna compassione dolemus, cum ex ipsa, nisi
Deus averterit, multa prævideamus pericula
proventura. Audivimus tamen & merita electo-
rum & studia eligentium, videlicet quis & qua-
lis, à quibus & qualiter sit electus, ubi & à quo
etiam coronatus; ut non penitus ignoremus si
cui favor sit apostolicus impendendus. Fuerunt
autem quidam homines pestilentes, & adhuc
multi sunt tales, qui nunquam vellet videre
concordiam inter Ecclesiam & imperium, ut li-
berius suas possent iniquas perficere voluntates,
mentientes quòd nos ad diminutionem & depres-
sionem imperij nequiter laboremus, cum potius
ad promotionem & conservationem ipsius effi-
caciter intendamus; quia licet quidam Impera-
tores Ecclesiam vehementer afflixerint, alij ta-
men eam multipliciter honorarunt, atque uti-
nam ita nobis Ecclesiæ jura servata fuissent ille-
sa sicut nos imperij volumus illibata jura servari:
quia sic jura nostra & recuperare volumus &
servare ut aliena nec invadere nec impedire ve-
limus. Cum autem imperialis corona sit à Ro-
mano Pontifice concedenda, eo rite prius electo
in Principem & prius in Regem legitime corona-
to, talem secundum antiquam & approbatam
consuetudinem libenter ad coronam suscipien-
dam vocabimus, & iis de more perfectis quæ ad
coronationem Principis exiguntur, eam sibi fa-
vente Domino solemniter conferemus. Dignum
verò responsione non credimus quòd scriptum
fuit super negotio Marchionis, cum, si plenius
iis qui scripserunt ejus iniquitas & perfidia pa-
tuissent, non pro ipso sed contra ipsum nos de-
buissent per suas litteras exorare, quia juramenta
quæ jam tertio nobis exhibuit tamquam perfidus
violavit, atque regnum Siciliæ, quod ad jus &
proprietas apostolicæ sedis non est dubium
pertinere, contra fidelitatem & hominum quæ
fecerat carissimo in Christo filio nostro Friderico
illustri Regi Siciliæ ratione terræ quam tenebat in
regno, & nobis & ipsi moliebatur auferre, vo-
lens se ipsum, sicut pro certo cognovimus, face-
re Regem; qui cujus conditionis existat, vestra
prudencia non ignorat. Propter quod & ab in-
clitæ recordationis Constantia Imperatrice me-
ruit publicè dissidari, & à nobis propter hæc &
alia facinora, quæ in gravem imperij commisit
& committit injuriam, cum suis fautoribus ex-
communicationis laqueis irretiri; qui suis exi-
gentibus culpis ita cum suis fautoribus per Dei
gratiam est compressus ut quasi dissidens longè
aliud cogitare cogatur. Monemus ergo vestram
universitatem & exhortamur in Domino quate-
nus in devotione sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ
matris tamquam speciales filij persistentes, de ip-
sa quid rectum & honestum est sentiat, aver-
tentes aures ab iis qui fallaciis & mendaciis in-
nocentiam & iustitiam subvertete moliantur:
quia per merita beatissimi Petri, cui, licet
indigni, successimus in apostolatus officio,
precedente Christi gratia & sequente illa cu-
rabimus diligenter efficere quæ ad divini nomi-
nis gloriam, apostolicæ sedis honorem, im-

T T t

Vide gesta 11002,
111. cap. 13.